

මෞරය වංශය

එළාර රජුට අනුරාධපුරයෙහි යම් පිරිසක් සහාය දක්වා ඇති බව පැහැදිලි ය. අවුරුදු හතළිස්හතරක් එක දිගට රජකිරීමට ඔහුට හැකිවූයේ කෙසේ ද යන්න ද නොවිසඳුනු ප්‍රශ්නයකි. ඔහු දකුණු දඹදිවෙහි පැමිණියේ නම් ඔහුගේ රාජ්‍යය හා රාජධානිය කවරක් වී ද? එළාර රජුට සහාය දැක්වූ පිරිස කවු ද? ඔවුන් අතර නන්දමිත්‍ර සෙනෙවියාගේ මාමා වූ මිත්‍ර සෙනෙවියා ද වූ බව පැවසෙයි. එළාර රජුට කලින් මෙහි පැමිණියේ යැයි කියන සේන හා ගුත්තික කවු ද? ඔවුන් පැමිණියේ කොහි සිට ද? අශ්ව වෙළෙඳුන් දෙදෙනකුට අනුරාධපුර රාජධානිය පහසුවෙන් පැහැර ගැනීමට හැකි වූයේ කෙසේ ද?

පණ්ඩුකාභය රජතුමා ලංකාව එක්සේසත් කළ ද යඝ්‍යයන් හා අර්ධ වෛදිකයන් අතර වූ ගැටුම නිමාවට පත්වීම් යැයි සිතිය නො හැකි ය. යඝ්‍ය ගෝත්‍රිකයෝ විවිධ පළාත්වල විසිරී සිටියහ. අනුරාධපුරයේ ඊටහල ප්‍රදේශයේ ද වෙනත් තැන්වල ද, මහවැලි ගඟ අවට ප්‍රදේශවල ද ඔවුහු වාසය කළහ. එයට අමතරව ඔවුන් තවත් ප්‍රදේශවල ජීවත්වන්නට ඇත. පණ්ඩුකාභය රජතුමාගෙන් අවුරුදු දහස්ගණනකට පසුව ද මැතක්වන තුරුම යඝ්‍ය ගෝත්‍රිකයන්ගෙන් යම් පිරිසක් තම අනන්‍යතාව ආරක්‍ෂාකර ගැනීමට වෙහෙස වූහ. තවමත් තමන් යඝ්‍ය ගෝත්‍රිකයන් යැයි කියන ඒ අනන්‍යතාව ගැන ආඩම්බර වන පිරිස් සුළුවෙන් නමුත් සිංහලයන් අතර වෙති.

මහසෙන් රජු දවස යඝ්‍යගෝත්‍රිකයන් තරමක් බලවත් වූ බව පෙනී යයි. අපේ ඉතිහාසය හදාරන්නන් මහාගාමික සබදතා ගැන අවධානය යොමු කළත් යඝ්‍ය ගෝත්‍රිකයන්ගෙන් වූ බලපෑම් ගැන නොහැඳෑරීම කණගාටුවට කරුණකි. ලම්බකරණීක රජ පෙළපත පිළිබඳ තවමත් සැලකිය යුතු යමක් කීමට ඉතිහාසඥයන්ට නො හැකි ය. වසභ රජුගෙන් ලම්බකරණ රජ පෙළපත ආරම්භ වූ බව කීම ද සුභ රජු ගැන යමක් නො කියැවෙයි. සුභ දොරටුපාලකයකු පමණක් ලෙසින් අපට ඉදිරිපත් කෙරෙයි.

යසලාලක තිස්ස රජු හා සුභ අතර ඇති වූ ගැටුම හුදු විභිච්චකට ලක් කිරීමට වඩා විභිච්චක තවත් තිබිය නො හැකි යැයි කෙනකුට කිව හැකි ය. එහෙත් එය භයානක විභිච්චක වන්නේ එයින් ඉතිහාසය විකෘත වන බැවිනි. සුභ රජවීමෙන් පසුව තමන්ට විරුද්ධ වන්නේ යැයි කී වසභ කෙනකු ගැන සෙවීමට පටන්ගත් බවත් ඒ වසභ සුභ රජුගේ නැයකු බවත් කියැවෙයි. සුභ රජු ලම්බකරණ ගෝත්‍රයට අයත්වී යැයි සිතීමට ඉතිහාසඥයන් මැළිකමක් දක්වන්නේ ඇයි ද යන ප්‍රශ්නය වෙයි. සුභ දොරටුපාලකයකු ලෙස ඉදිරිපත් කළ විගස අපට සිතට එන්නේ වත්මන් ආරක්‍ෂක භටයකු ය. එහෙත් එකල දොරටුපාලකයා යනු වැදගත් නිලයක් දැරූ තැනැත්තෙක් විය.

බිරිතානි ආණ්ඩුව යටතේ ද ගේටි මුඩ්ලියර්ලා සිටියහ. එස්. ඩබ්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතාගේ පියා ද ගේටි මුඩ්ලියර්වරයෙකි. එකල බිරිතානි ආණ්ඩුව යටතේ ලාංකිකයකුට දැරිය හැකි උසස් ම තනතුර වූයේ ගේටි මුඩ්ලියර් නිලය ය. අවශ්‍ය නම් ගේටි මුඩ්ලියර් යන්න දොරටුපාලක ලෙස පරිවර්තනය කළ හැකි යැයි සිතමි. ගේටිවුවේ හෙවත් දොරටුවේ මුදලි නැත්නම් දොරටුව භාරව සිටි මුදලි වැනි අදහසක් ගේටි මුඩ්ලියර් යන්නෙන් ලැබෙයි.

මෙරට මෞරය යනුවෙන් රජ පෙළපතක් පාරම්පරිකව මුල සිට ම තිබී ද යන්න ද ප්‍රශ්නයකි. ධාතුසේන රජු මෞරය වංශික රජකු යැයි කියැවෙයි. පැහැදිලිව ම මෞරය යන්න අශෝක රජතුමාගේ රාජ වංශය අනුව මෙහි නිර්මාණය කරන ලද්දක් විය යුතු ය. ගැමුණු රජතුමා හෝ වළගම්බා රජතුමා හෝ මෞරය වංශයට අයත් බවක් සඳහන් නො වෙයි. එහෙත් කලකට පසු මෞරය රාජ වංශයක් මෙරට ඇති වී තිබෙන බව පැහැදිලි ය.

මෞරය රාජ වංශය අශෝක රජුට නැකමක් නැති වුව ද ඒ රාජ වංශය කවුරුන් විසින් ඇති කෙරුණ ද ඒ නම රාජ වංශයට දෙන්නට ඇත්තේ අර්ධ වෛදිකයන් බව පැහැදිලි ය. පණ්ඩුකාභය රජු ද අර්ධ වෛදිකයෙකි. ඔහු විසින් කරන ලද්දේ යඝ්‍ය ගෝත්‍රිකයන් යම් ප්‍රමාණයක් සමග එකතු වී අර්ධ වෛදික තම මාමාවරුන් බහුතරයක් නසා සිංහල ජාතිය නිර්මාණය කිරීමට පසුබිම සකස් කිරීම ය. ඒ සිංහල ජාතියට අර්ධ වෛදිකයන් ද, යඝ්‍ය ගෝත්‍රිකයන්ගෙන් යම් පිරිසක් ද වැඩි ගෝත්‍රය හැරෙන්නට වෙනත් ගෝත්‍ර ද එකතු වී ඇති බව පෙනෙයි.

වැඩි ගෝත්‍රය තම සංස්කෘතිය හා ජීවනෝපාය වෙනස්කර ගැනීමකින් තොරව සිංහල ජාතියෙන් බාහිර ව ජීවත් වී ඇති අතර යඝ්‍ය ගෝත්‍රිකයන් විශාල ප්‍රමාණයක් සිංහලයන් සමග ගැටෙමින් තම අනන්‍යතාව රැකගනිමින් ජීවත් වී ඇත. යඝ්‍ය ගෝත්‍රිකයන් ද වැඩි ගෝත්‍රිකයන් මෙන් නොව එහෙත් අර්ධ වෛදිකයන් මෙන් ගොවිතැන තම

ජීවනෝපාය කර ගනිමින් ජීවත් වූ පිරිසකි. දඹදිවින් පැමිණි අර්ධ වෛදිකයන් ගංගාශ්‍රිත සංස්කෘතියක් නිර්මාණය කිරීමට වෛගෙසෙද්දී (මල්වතු ඔය හා රුහුණේ ගංගා හා ඔය) යන ගෝත්‍රිකයන් යම් පිරිසක් වැඩි කරමාන්නයෙහි නිරත වී ඇත. පඬු අඛා කුමරු සැඟවුණු ගස් බෙණය තිබූ වැව අර්ධ වෛදිකයන් වැඩි තැනීමේ තාක්ෂණය ඉගෙනීමට පෙර යන ගෝත්‍රිකයන් විසින් කරන ලද්දක් බව පැහැදිලි ය.

පඬු අඛා විසින් පිහිටුවන ලද සිංහල රාජ්‍යයට යන ගෝත්‍රිකයන් යම් ප්‍රමාණයක් මුලදී ම විරුද්ධ වන්නට ඇත. පඬු අඛා රජුගේ සිට ගැමුණු රජ කාලය දක්වා එ එ රජවරුන්ගේ රාජ්‍ය කාල පිළිබඳ වංසකතාවල දැක්වෙන තොරතුරු පිළිබඳ සැක මතු වෙයි. පඬු අඛා රජු ම සැත්තැ වසරක් රජ කළ බව සඳහන් වෙයි. යමකුට සැත්තැ වසරක් රජකිරීම නොහැකි කරුණක් නොවුණ ද එ පිළිගැනීමේ යම් ගැටලු මතු වෙයි.

වංසකතාවල කුමක් සඳහන් වුව ද පඬු අඛා රජුගේ සිට ගැමුණු රජු දක්වා අර්ධ වෛදික රාජ වංසයක් එක් දිගට අඛණ්ඩව රාජ්‍ය පාලනයෙහි යෙදුණේ ද යන්න ප්‍රශ්නයක් වෙයි. වංසකතාවලට අනුව ගැමුණු කුමරුගේ පෙළපත ද අනුරාධපුරයේ රුහුණට පළාගිය පඬු අඛා පෙළපතේ ශාඛාවක් වෙයි. එහෙත් එ එලෙස ම සිදු වී ද යන ප්‍රශ්නය පැන නගී. වංසකතාවල කෙසේ හෝ ගැටගසා ඉදිරිපත් කරන එකම රජ පෙළපතේ කතාව විශ්වාස කිරීම තරමක් අපහසු ය. කාවන්තිස්ස රජු හා විහාර මහා දේවිය රුහුණේ පදිංචි වූ වෙනත් අර්ධ වෛදික පෙළපත්වලට අයත් වුවත් ලෙස සැලකීමට ඇති ඉඩකඩ වැඩි ය.

එමෙන් ම අර්ධ වෛදිකයන්ට පඬු අඛා රජුගේ සිට එළාර රජු රජවන තෙක් අඛණ්ඩව අනුරාධපුරය පාලනය කිරීමට හැකි වී ද යන්න ද ප්‍රශ්නයකි. අඩුම තරමින් සේන ගුත්තික ප්‍රවෘත්තිය එසේ නොවූ බවට සාක්ෂියකි. සේන ගුත්තිකට පෙර මෙරට යන ගෝත්‍රිකයන් කැරලි ගැසූ අවස්ථා ද තිබෙන්නට ඇත. ඔවුන් එළාර රජු වෙත තෙක් තමන්ගේ ම වූ රාජ්‍යයක් අනුරාධපුරයේ නො පිහිටුව ද එ ආසන්න ප්‍රදේශවල රාජ්‍ය පවත්වාගෙන යන්නට ඇතැයි සිතිය හැකි ය. එවැනි අවස්ථාවල ඇතැම් විට අනුරාධපුරයේ රජුන් නොමැති අවස්ථා ද තිබෙන්නට ඇත.

වංසකතා අනුරාධපුරයේ එසේ රජවරුන් නොසිටි වකවානු මග හරින්නේ ද? එසේ මග හැරීමට ගොස් පඬු අඛා ආදී රජවරුන්ගේ රාජ්‍ය කාල දික් කර ඇත් ද? පඬු අඛා රජුගේ පසුව යන ගෝත්‍රිකයන් ටික කලක් වුවත් අනුරාධපුරය අල්ලා නොගන්නත් එහි අර්ධ වෛදිකයන්ට රජ වීමට අවස්ථාව නො දෙන්නට ඇත. වංසකතාවල එවැනි කාල වෙනත් රජකුට භාර දී එ වෙනත් රජුගේ රාජ්‍ය කාලය දික්කර ඇති බව පෙනෙයි. පඬු අඛා අනුරාධපුර රජ කෙළේ යැයි කියන අවුරුදු හැත්තෑවෙන් යම් කාලයක් එතුමාගේ මරණින් පසු ක්ෂණිකව හෝ කලකට පසුව හෝ අනුරාධපුරය අරාජික වූ සමයක් විය හැකි ය. එ අරාජික සමය පඬු අඛා රජුට ම බැරකිරීමට වංසකතා පෙළඹෙන්නට ඇත. එහෙත් මේ පිළිබඳ නිගමනවලට එළඹීමට පෙර තවත් අධ්‍යනය කළ යුතු වෙයි.

සේන ගුත්තික කෙසේ වෙතත් එළාර රජු මෙරට ම යන ගෝත්‍රික රජකු විය හැකි ය. එසේත් නැත්නම් දඹදිවින් හෝ පර්සියාවෙන් හෝ පැමිණි යන ගෝත්‍රික රජකු විය හැකි ය. මෙරට සිටි යන ගෝත්‍රිකයන් අර්ධ වෛදිකයන්ට විරුද්ධව එළාර රජුට සහාය දෙන්නට ඇතැයි සිතිය හැකි ය. ඊටිගල මෙන් ම අනුරාධපුර අවට වෙනත් ප්‍රදේශවලද යන ගෝත්‍රිකයන් එළාර රජුට ආධාර කිරීම හේතුවෙන් පමණක් නොව දිවයිනෙහි වෙනත් ප්‍රදේශවල, විශේෂයෙන් ම මහවැලි ගඟ දිගේ පොළොන්නරුවේ සිට මහියංගනය දක්වා ආසන්න ප්‍රදේශවල (බුදුන් වහන්සේ මහියංගනයේ දී යන ගෝත්‍රිකයන්ට දහම් දෙසූ බව ද අමතක නොකළ යුතු ය) යන ගෝත්‍රිකයන් ද එතුමාට ආධාර කළ බැවින් අවුරුදු හතළිස්හතරක් රජ කිරීම ප්‍රශ්නයක් වී නැත. මහවැලිය ආසන්නයේ ජීවත් වූ ජනයා මහවැලි ගඟ දිගේ කඳවුරු තිස්දෙකක් බැඳ රුහුණේ අනුරාධපුරයට සේනා යෑමට බාධා පමුණුවා ඇති බව පැහැදිලි ය.

ගැමුණු රජුගේ පසුව ද විවිධ කාලවල යන ගෝත්‍රිකයන්ගේ බලය වැඩි වන්නට ඇත. සිංහල රජවරුන් දුරුවල වූ විට යන ගෝත්‍රිකයන් බලවත් වන්නට ඇත. එසේ ම යන ගෝත්‍රිකයන් බුදුදහම ප්‍රතිසංස්කර කිරීම, භාරතයෙන් පෙරවාදය අතුරුදහන්වීමට කටයුතු සැලසීම, මහායානික බලපෑම් ආදිය සියලුම එකතු වූ විට පස්වැනි සියවස වන විට මෙරට සිංහල පෙරවාද බෞද්ධ රාජ්‍යයට තර්ජන වන්නට ඇත. මෞර්ය රාජ්‍ය වංසය යන්න එවැනි පසුබිමක නිර්මාණය කරගන්නා ලද සංකල්පයක් බව පැහැදිලි ය. සිංහල රජවරුන් අයෝග්‍ය රජුට ඥාති සම්බන්ධයක් නැති වුවත් ඉහත සඳහන් තර්ජන හමුවෙහි උත්තර භාරතය හෝ පැරණි දඹදිව හෝ සමග තමන්ට තිබූ ආධ්‍යාත්මික සම්බන්ධකම් වරණනා කිරීමක් පස්වැනි සියවසේ සිදුවූවා යැයි සිතා ගැනීමට හැකි ය. එකල

උත්තර භාරතයෙහි පෙරවාදයක් නොමැතිවීම ප්‍රශ්නයක් නොවන්නට ඇත්තේ සිංහලයන් භෞතික උපකාරයකට වඩා ආධ්‍යාත්මික උත්තේජනයක් උත්තර භාරතයෙන් බලාපොරොත්තු වූ නිසා විය යුතු ය.

අප මෙහි සඳහන් කරන මතවලට සාක්ෂි වංසකතාවලින් ලබාගත හැකි නො වේ. වංසකත ලියැවී ඇත්තේ ම එවැනි සාක්ෂි තිබිණි නම් එ නැතිකිරීමට ය. එහෙත් වංසකතාවල ඇති පරස්පර ඔස්සේ අපට අලුත් ඉතිහාසයක් ගොඩ නැගීමට සිදු වී ඇත. සිංහල රාජවංසයට මෞර්ය නමක් පටබැඳීම මෙන් ම ලම්බකරණ වංසයක් නිර්මාණය කිරීම ද එකම කාලයක මෙන් සිදු වී ඇත. අපට මෙහි දී තවත් කරුණක් සිහිවෙයි. දේවානම්පිය තිස්ස රජු බුදු දහම වැළඳ ගැනීම එකකි. එහෙත් එතුමාට මෞර්ය අභිෂේකය ලබාදීම තවත් එකකි. අශෝක රජු තම මිතුරාට තම පෙළපතේ අභිෂේකය ද එවී යැයි ද දේවානම්පිය තිස්ස දේවානම්පිය යන අභිධානය ද සමගින් දෙවැනි වරටත් අභිෂේකය ලබා ගත්තේ යැයි ද වංසකතාවෙහි සඳහන් වෙයි. මේ කතාව ද ගෙනුණේ පස්වැනි සියවසේ පමණ ද? අශෝක රජුට කිසිම නෂ්ටයක් නොතිබූ සිංහල රජවරුන් මෞර්ය පෙළපතක ආධ්‍යාත්මික සාමාජිකයන් බවට පත්කරනු ලැබූයේ මේ අභිෂේකය මගින් ද? එහෙත් වංසකතාවල අසංගත බව හේතුකොටගෙන ගැඹුණු ආදී පස්වැනි සියවසින් පෙර සිටි සිංහල රජවරු මෞර්ය වාංශිකයන් ලෙස හඳුන්වනු නො ලැබෙති.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා